A°. 1839. N°. 51.

DONDERDAG DEN 27sten JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 24 Junij 1839.

(25546) Alzoo EGBERT VAN EMDEN nom. ux., SAMUEL HANANJA DE LA PARRA en GRACIA DE LA PARRA, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van Plantaadje *NIEUWSTAR*, gelegen in de divisie *Thorarica*, af- en op hunne privé-namen te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *a. i.*, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 24 Junij 1839.

(25545) Alzoo JAMES BALFOUR, Planter en Ingezeten in het Neder-district NICKERIE, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een stuk Land groot Vijf Honderd Akkers, in gemeld district bekend onder La. A. vroeger bekend geweest onder den naam van Plantaadje *Pearl*.

Zoo worden hierbij al de genen, die mogten sustineren, beter regt te hebben dan genoemden JAMES BALFOUR, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal *ad interim* zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 26 Junij 1839.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1°. E. H. VAN DEN BERGH, voor de Slavin *Johanna*; aankomende zijne Huisvrouw MARIANNA MEIJER EMANUELS.

2°. ANGELICA van SAMUEL van HEIJSVLIEDT, voor den Slaaf *François*; aankomende den Boedel van wijlen ANDREAS van HEIJSVLIEDT.

3°. H. J. FRANKE, voor de Slaven *Christina* en *Louisa*; haar in eigendom toebehoorende; — en

4°. M. L. BARNETT, voor de Slaven *Mietje* en *Rudolf*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal *ad interim* goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om, binnen den tijd van *drie* weken na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 23sten dezer, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. John Clements, van Demerary, hebbende 6 dagen reis: Passagiers: de Heeren N. Chapman en J. P. Neese, Mej. Amelia Fraser en bediende.

Den 25sten, de Fransche Oorlogs-brik *LE EUSON*, Kommandant de Heer CANDEAU, laatst komende van Cayenne.

UITGEKLAARD.

Den 25sten, het Schip *Maria Frederica*, Kapt. K. B. de Weerd, naar Amsterdam, lading: 379 vaten Suiker, 348 balen schoone Katoen, 85 balen Cacao, 57 stukken Hout en 7 vaten Rum.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 2 Mei 1839.*)

DUITSCHE POST.

FRANKFORT, 24 April.

Omtrent de aangelegenheden van het Oosten, welke sedert eenigen tijd de aandacht in eene groote mate tot zich trekken, behelst een geacht duitsch dagblad een berigt, waarin hoofdzakelijk de volgende bedenkingen voorkomen:

»De strijd tusschen *Mehemed-ali* en de Porte is slechts een bijkomend punt van den grooten kamp, die in het Oosten voorbereid wordt. Sedert Indie van het noord-westen bedreigd wordt, moet Engeland zich eenen korten weg naar Indie, over Egypte, trachten te verzekeren. Daar dit doel slechts door eene verovering van Egypte, of door eene gedwongene onderwerping van *Mehemed-ali* te bereiken is, is deze laatste een groote hinderpaal voor Engeland; een hinderpaal, die uit den weg geruimd moet worden, het koste wat het wil. Van daar het handels-tractaat van Engeland met de Porte, waarop men altijd zal moeten terugkomen, omdat hetzelve de groote steen van aanstoot in den strijd is geworden. Engeland beschouwt *Mehemed-ali* nog als den vasal der Porte, en dreigt hem aantetasten, indien hij zich niet naar derzelver beslissingen voegt; doch *Mehemed-ali*, die sedert 15 jaren in de daad onafhankelijk is, wil zich niet zoo maar ter zijde laten werpen, en moet daarom de wapenen opvatten.

»De eisch van den engelschen consul-generaal, den heer *Campbell*, dat *Mehemed-ali* Yemen, dat is in de daad geheel Arabie, zou ontruimen is slechts eene voortzetting van het plan, hetwelk in de eerste plaats tot het bezetten van Aden geleid heeft. Mogt *Mehemed-ali* de zwakheid hebben van aan dien eisch te voldoen, dan zal weldra de doortogt van troepen door Egypte van hem verlangd worden. Dit weet *Mehemed-ali*, en daarom zal hij dien eisch afslaan; hij moet dit reeds op eene wijze gedaan hebben, die naar het aannemen eener uitdaging gelijkt. Hij handelt, hiervan kan men verzekerd zijn, gewis met volkomene kennis van zijn toestand. Eer Engeland ook maar 10,000 man troepen, hetzij uit Indie, hetzij uit Europa, op eenig punt van Syrie of van Egypte, alwaar zij voor *Mehemed-ali* gevaarlijk kunnen zijn, kan vereenigd hebben, moeten er maanden verloopen, en in dien tusschentijd kan de strijd aan den Taurus zoo ver beslist zijn, dat ook Rusland moet optreden, hetzij om de Porte tegen *Ibrahim-bassa* te beschermen, of om haar, indien zij zich in de armen van Engeland mogt werpen, te tuchtigen voor het verbreken van het tractaat van Hunkiar Iskelessi.

»De groote ontknooping nadert dus, en alleen Frankrijks houding zou dezelve nog kunnen vertragen. Mogt dat Rijk *Mehemed-ali* in 't geheim of openlijk ondersteunen, deels om zijnen eigenen invloed in de Levant en in Egypte te handhaven, deels om Engeland in de Middellandsche-zee niet almogend te laten worden; dan is er nog zoo spoedig geene beslissing te wachten, want Engeland zal zich wel bedenken, alvorens het Frankrijk tot eene alliantie met Rusland noodzaakt. Handelt echter Frankrijk in volkomene overeenstemming met Engeland in het Oosten, dan is *Mehemed-ali* zeker verloren. Zonder strijd zal deze echter niet wijken. Hij is niet gebonden door het belang van het behoud des algemeenen vredes, en zou van eenen europeschen oorlog misschien voordeel kunnen trekken."

Den 26sten. — Volgens brieven uit Konstantinopel van 3 April, wendde toen de diplomatie nog altijd de ijverigste pogingen aan, om den dreigenden oorlog met *Mehemed-ali* te verhinderen. Voor eenige dagen had de oostenrijksche internuntius eene merkwaardige nota bij de Porte ingediend, waarin, naar men verzekerde, even als in de mededeelingen van andere gezanten, verklaard werd, dat de Porte, in geen geval, op vreemden bijstand zou kunnen rekenen, indien zij, aanvallenderwijze te werk gaande, zich opzettelijk aan de wisselvallige kansen van eenen oorlog blootstelde. Voorts werd in die nota aangemerkt, dat de Porte niets te vreezen had van *Mehemed-ali*, vermits aan dezen ten ernstigste verklaard was, dat de europesche mogendheden eene vredesbreuk van zijn kant niet zouden dulden, en dat de egyptische vloot, indien dezelve de haven van Alexandria met een vijandig oogmerk mogt verlaten, door de vereenigde eskaders der europesche mogendheden zou vernield worden. Met dit al was men nog altijd bezorgd wegens den loop dezer aangelegenheid, en in 't bijzonder hadden de britsche en fransche gezanten hunne regeringen dringend aangespoord om hare vloten in de Middellandsche-zee te versterken.

Den 27sten. — Met eene te Triest aangekomene stoomboot zijn berigten uit Alexandria ontvangen, welke de late dagteekening van 6 April voeren. Dezelve houden in, dat de egyptische en turksche legers aan de grenzen van Syrie slagvaardig tegenover elkander stonden, doch dat men geene uitbarsting van den oorlog verwachtte. Men hield zich namelijk te Alexandria overtuigd, dat de Porte aan de vertoogen der vreemde mogendheden gehoor zou geven, en dat aan den anderen kant *Mehemed-*

ali, ofschoon hij steeds de houding aannam als of hij den vrede wilde verstoren, zich insgelijks daarnaar zou voegen, wel beseffende, dat, uithoofde van Engelands tegenwoordige betrekkingen, een oorlog hem ten verderve zou leiden. Bovendien was de toestand van het egyptische leger in Syrie, alwaar het vuur van den opstand onder de asch smeulde, gevaarlijk.

— In het jongste staats-stuk van den pauselijken Stoel komt [na het reeds medegedeelde] onder anderen het navolgende voor:

» Het is dus niet de H. Stoel, die zijne magt op eene met de regten van den souverein onvereenigbare wijze wil uitbreiden. Het is veeleer de pruissische regering, welke zich regten aanmatigt, die strijden met de onveranderlijke instellingen der Kerk en zelfs met de plegtig geslotene overeenkomsten. Het is niet het opperhoofd der kath. Kerk, hetwelk het voornemen heeft in andere Staten zijne wetgevende autoriteit buiten den kring zijner kerkelijke bemoeijingen uittebreiden; de pruissische regering is het, die hetzelve het regt van wetgeving in kerkelijke zaken openlijk betwist, en hierbij niet schroomt hetzelve voortestellen als eene » vreemde magt" ten aanzien van het katholicismus en de kerkelijke zaken in Pruissen. De H. Vader verdedigt slechts de regten, die wezenlijk behooren tot zijn goddelijk primaatschap; hij is hiertoe verpligt.

» Dit alles bewijst de regtmatigheid van de in de beide pausselijke allocutien van 10 December 1837 en 13 September 1838 vervatte reclamatien, alsmede de noodzakelijkheid, waarin Z. H. zich bevindt, om dezelve, na al het voor het aanzien der Kerk beleedigende, hetwelk in de verklaring der pruissische regering vervat is, te vernieuwen, en tevens te verzekeren, dat, als deze regering van geen harer zoogenaamde regten wil afzien, nog veel minder Z. H. een der pligten van zijn herderschap zal verzaken.

» Met dit al moet de H. Stoel met afschuw ook zelfs de minste verdenking afweren, als of dezelve niet geheel en al instemde met de grondstelling, dat de onderdanen in burgerlijke zaken eene volkomene onderwerping aan de wereldlijke overheid schuldig zijn. Hier echter is het noodig, nog eenmaal van het vraagstuk te gewagen, hetwelk de voorname grond is van het verdrietelijke geschil tusschen den H. Stoel en het pruissische kabinet, betreffende de gemengde huwelijken."

De schrijver gewaagt nu van het bekende breve van Paus *Pius* VIII van 25 Maart 1830, alsmede van de verordeningen van de aartsbisschoppen van Keulen en Posen tot inachtneming der bepalingen van dat breve, nopens de afteleggen beloften omtrent de opvoeding der kinderen, die uit gemengde huwelijken geboren worden. Daarna vervolgt hij hoofdzakelijk aldus:

» Het vraagstuk betreffende de gemengde huwelijken heeft dus volstrekt niets gemeens met de burgerlijke maatschappij. Hetzelve handelt slechts over de medewerking der katholijke geestelijkheid bij het sluiten van zoodanige huwelijken. Het is slechts de vraag, of, bij ontstentenis van de altijd door de Kerk voor dusdanige huwelijken voorgeschrevene voorwaarden, de geestelijkheid dezelve kan inzegenen, en alzoo medewerken tot eene handeling, die volgens de onveranderlijke katholijke grondstellingen voor ongeoorloofd moet gehouden worden. Het vraagstuk komt alzoo op een zuiver geestelijk en kerkelijk standpunt te staan. En zal, in een zoodanig geschil, de katholijke Kerk, of de wereldlijke protestantsche Kerk moeten beslissen? Zal de katholijke geestelijkheid moeten handelen zoo als de Kerk het voorschrijft en altijd voorgeschreven heeft, of zoo als de Staat het gebiedt?

» Dit eenmaal op den voorgrond gesteld hebbende, erkent de kath. godsdienst niet alleen het grondbeginsel van volkomene gehoorzaamheid der onderdanen jegens de wereldlijke overheid in burgerlijke zaken, maar zij verkondigt dit ook openlijk en spoort aan tot inachtneming van hetzelve. De rondgaande brief van den H. Stoel aan alle bisschoppen, van 15 Augustus 1832, kan hiervan ten bewijze strekken. Dit beginsel, dat de onderdanen gehoorzaamheid jegens de wereldlijke magt verschuldigd zijn in burgerlijke zaken, strekt echter geenszins om ongehoorzaamheid tegen de magt der Kerk in kerkelijke zaken te wettigen. Men moet den menschen, maar voor alles God gehoorzamen, en men gehoorzaamt God, wanneer men de wetten der Kerk vervult. Wanneer derhalve, gelijk dit ongelukkiglijk in den strijd tusschen den H. Stoel en het pruissische hof, ten aanzien der gemengde huwelijken, het geval is, de wereldlijke magt zich veroorlooft wetten en regelen voorteschrijven over godsdienstige zaken, in strijd met hetgeen de Kerk daaromtrent gebiedt, dan verzaken de katholijken, indien zij zich meer aan de kerkelijke dan aan de burgerlijke voorschriften houden, geenszins de aan den souverein in wereldlijke zaken verschuldigde trouw, maar dan voldoen zij aan hun pligt, om eerder God dan den menschen te gehoorzamen."

Hierna gaat de schrijver over tot eene uitvoeringe verdediging der handelwijze van den aartsbisschop en de geestelijkheid van Gnesen en Posen, met verwijzing naar een groot aantal bij het geschrift gevoegde bijlagen.

KLEEF, 28 *April.*

Met groot leedwezen moet ik u berigten, dat onze fraaije schutterstent in den Thiergarten desen avond tusschen 6 en 7 ure eene prooi der vlammen is geworden. Men twijfelt er naauwelijks aan dat dit bedroevende voorval louter het gevolg van kwaadwilligheid en wraakoefening is, die door het ageren der schuttervereeniging tegen het onrustige gemeen, bij den jongsten oploop, vermoedelijk is te weeg gebragt. De wraak treft echter de brandwaarborg-maatschappij, bij welke het gebouw was verzekerd. De aanstaande viering van het schuttersfeest zal daardoor niet het minst worden gehinderd, en reeds spreekt men van het treffen van toebereidselen om de tent fraaijer dan ooit op te bouwen en als een fenix uit hare asch te doen verrijzen.

ADVERTISSEMENTEN.

(21973) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 28sten Junij 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven *Cato* en *Eduard*, bekend staande op den naam van G. L. RÖPERHOFF en aankomende F. J. L. R. VAN ONNA.

Paramaribo den 22 Junij 1839.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(21974) De Exploicteur bij het Geregtshof dezer Kolonie, als daartoe behoorlijk door hetzelve Geregtshof gecommitteerd, zal op Vrijdag den 28sten Junij 1839, des voormiddags ten *negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden tot de Zaken van Kurateele en Sequestratie, publiek voor den tijd van *Twee* maanden *VERHUREN:*

De Slaven genaamd *Willem*, *Constant*, *Tobie* en *Primo;* bekend staande op den naam van D. W. G. HEEPKE en als het eigendom van den Boedel J. D. VALLENTIJN, in Executie genomen.

Paramaribo den 24 Junij 1839.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(25548) Op Vrijdag den 28sten dezer, des voormiddags om 9 ure, zullen fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, bij- en door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

Een vat met *beschadigde BROODSUIKER;* aan het Departement als *onbeheerd* overgegeven.

Paramaribo den 26 Junij 1839.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(25549) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zijn te HUUR: eenige *VELD-SLAVEN*, *SCHILDERS* en *HUISMEIDEN.*

Paramaribo den 26 Junij 1839.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(24536) Op heden trof ons een allergevoeligsten slag bij het overlijden van onze dierbare Moeder, Mejuffrouw JOHANNA van POHL, in den gezegenden ouderdom van ruim 70 jaren, lang en smartelijk was haar lijden, doch kalm en hoopvol haar uiteinde; — wij berusten in de beschikking der Goddelijke Voorzienigheid en vertrouwen op een gelukkig wederzien aan gene zijde des grafs.

Paramaribo den 24 Junij 1839.
L. POHL,
Mede voor de Broeders en verdere familie.

(25542) HEDEN MIDDAG om 4 ure, *VENDU* bij den ondergeteekende, ten zijnen Pakhuize aan de *Waterkant.*

Paramaribo den 27 Junij 1839.
J. W. KEMPFF Wz.

DEGENHARD & KRAMER

(25540) Hebben ontvangen en bieden te koop aan:

VERSCHE *PROVISIEN*, *Utrechtsche* roode Kool in zuur, roode Zuurkool, Andijvie, Bloemkool, Tafel- Haagsche- en Chocolaad-Beschuit in trommels, Suiker-Jannetjes, THEE-BANKET en SUIKERGOED, Morellen, Brambozen.

Extra Roode Wijn in oxhoofden en kisten, Genever, Brandewijn, Seltserwater en vele andere *GOEDEREN* meer.

Paramaribo den 26 Junij 1839.

De Wed. S. J. CONTENT, Geb. PRINS

(3741) Heeft met de laatst aangekomene Schepen ontvangen en biedt tot *civiele* prijzen te koop aan, de volgende *GOEDEREN*, als:

Geborduurd Neteldoek, Nabaal Streep, Chirtings, Boekjes, Satinet, blaauw gestreept Nankinet, fijn geplooide Kinder Mutsjes, Doop Lijfjes, geborduurde Kinder Schoentjes, Negligé Mutsen, fijne Neteldoeksche Strooken, groote en kleine Kante Doeken, Shalons, Pelerines, Kante Kragen, Kante Tule en Neiges en meer andere *GOEDEREN.*

L. D. J. VAN BOMMEL

(24535) Heeft ontvangen per het Schip *Paramaribo*, Kapt. J. C. TÖPPER:

Boter, Zoetemelksche- Komijne- en Edammer Kazen, Aardappelen, Zijspek, gerookt- en pekel dito in ½ en ¼ tonnen, Hammen, Nagelhout, Bilstukken, gerookte Ossentongen, Saucijs de Bologne, Brunswijker Worst, Rolpens, Zuur- Roode- en Bloemkool in ¼ ankers en in fleschen.

Halve en kwart Rookzalm, Augurkjes, Olijven, Pruimedanten, Corinten, Muscadel Rozijnen, Amandelen, Appelen, Peeren, Fermicelli en Macaronie in stoopen, Tuinboontjes, gedroogde Snij- en Spersieboonen in idem, Vruchten op Brandewijn, Confituren; Zoete Olie.

Bier en Roode Wijn in oxhoofden, idem in kisten, diverse Rhijn Wijnen, Champagne Mousseux, GENEVER in dubbele kelders, Seltserwater.

Laarzen, hooge en lage Mans en Jongens Schoenen, gewaschte KALFSVELLEN, Witlood, Lijn Olie, geel en ruw Zeildoek, Hollandsch- Flassen- en Dowlas Linnen, Servietgoed, GLAZE RUITEN in alle grootens, PANTIGGELS.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.